

Oddveig Gabrielsen

Søstre møttes etter 40 år (faksimilie fra avis på Hamar 7. juli 1984)

Stange – Henne må det være, sa jeg, og skottet bortover jernbaneperrongen. Hun har de samme dragene som Oddveig hadde. Tirsdag stod Åse Simensen og datter Ellen Evenrud Moen på jernbanestasjonen i Hamar. De speidet etter Åses søster Oddveig. Det var 40 år siden de to søstrene så hverandre – en vårdag i 1944. Etter det reiste Oddveig til Nord-Norge, og siden har de ikke sett hverandre. Men i sommer skulle det altså skje. Åse Simensen i Bekkelaget i Stange skulle få besøk av søster Oddveig og hennes mann Evald. Det var i forbindelse med arveoppgjøret etter en onkel at de kom i kontakt med hverandre, og oppdaget hvor i verden de befant seg. Den gang måtte en ut når konfirmasjonen var overstått sier Oddveig. Åse begynte i Ås gartneri i Ottestad for kr 25 i måneden. Oddveig flyttet til Mosjøen og videre nord til Steigen, hvor hun traff mannen sin, Evald. Siden har hun bodd der, og de har for lengst voksne unger. De var 4 søstre, men den ene døde i ung alder. Søstrene vokste opp på et barnehjem i Vang. Deres mor døde fra dem i ung alder, og Åse som var yngst var da bare ett og et halvt år gammel. Det var dårlige tider for familien, så faren så seg vel nødt til å sette alle fire barna på barnehjem. De hadde lite kontakt med faren, men etter som de har hørt i ettertid hadde han stiftet ny familie etterpå. De har en halvbror, men vet ikke noe om han. Bestefaren deres, faren til deres mor, bodde på Skjønnsberg på Rollsløkka i Hamar. Han tok dem ofte med på søndagsturer ut til oldeforeldrene som bodde i Bjørgedalen på grensen mellom Furnes og Vang. Vi besøkte stedet igjen i denne uka, og det var nesten likedan som før der. Ei gammel tømmerstue ned ved Flakkstadelva. Grustaket var nytt for meg, og løvtreskogen hadde vokst mye. Ellers var det likt, sier Oddveig.

Onsdag reiste de to søstrene på besøk til sin tredje søster Ellen, som bor på Dokka. Ellen har ikke Oddveig sett siden hun forlot barnehjemmet. Oddveig fikk seg jobb som tjenestepike, og jobbet i Oslo og Stjørdalen, før hun flyttet til Mosjøen og videre til Steigen. Da Oddveig var kommet til Mosjøen så hun en annonse i bladet «Skipohoi» hvor det søktes etter husholderske på Saga i Nordfold. Hun søkte og fikk jobben, og slik var det at hun kom til Saga og ble gift med ungen på gården. Over helga setter Oddveig og Evald seg på toget for å reise hjem igjen. Mye er forandret på Hamar og på Hedmarken siden sist Oddveig var her. Men søstrene var hun glad for å kjenne igjen, 40 år etter.

Oddveig kom til Saga høsten 1944. Hun kom med lokalbåten fra Bodø til Bjørsvik, og der ble hun hentet i robåt. Evald var nok spent på å møte denne jenta han hadde søkt etter som husholderske og som hadde svart på annonsen i bladet. Det ble mye for henne å lære. Hun kom fra innlandet, og hadde aldri vært i båt. Det sies at hun strevde mye med å lære å ro. På gården ble det mye å gjøre med både hus- og fjøsstell. Lite mat var det til dyra, så hun var også med i fjæra for å skjære tang til for. Hun stelte også for gamle Jakob, far til Evald. Å vaske klær var tungvint. Hun kokte klærne på vedkomfyren, vasket dem på vaskebrett, og etterpå var det å skylle i Sagelva. Klesvask var en hel dags arbeid. Oddveig og Evald giftet seg i september 1945, året etter at hun kom til Saga. De ble viet i Nordfold kirke, og festen ble holdt i nabohuset hos Jenny og Arne Gabrielsen. Evald var på Lofoten de første vintrene etter at hun kom til Saga. Den første vinteren hadde hun Anne, en jente fra Alvenes sammen med seg. Oddveig og Anne fisket med torskegarn. Neste vinter hadde hun Aud, også hun fra Alvenes, sammen med seg.

Oddveig og Evald fikk sitt første barn i 1946. Året etter døde Jakob. De fikk etter hvert to barn til, og Evald begynte å være hjemme om vinteren. Han fisket med garn om vinteren, og om våren når det var mye vann i elva saget han tømmer som folk langs fjorden kom med. Det var tungvint og mye slit den gang. Det var bare en sti mellom Alvenes og Saga, og der leide de kua når den skulle til oksen. Ellers når de slaktet måtte kjøttet fraktes med båt, og alt som skulle til eller fra måtte fraktes med robåt eller bæres langs stien.

Oddveig var munter og lettlivet, og ungdommene fra Alvenes var mye i besøk på Saga. Hun likte å stelle og pynte seg med det lille hun hadde. Hun tok ofte oss ungene med på rotur til Nøtnes for å besøke folk som bodde der. Vi rodde også til Alvenes i besøk, spesielt til Astrid og Hans. Hun tok oss også med på juletefest til Bjørsvik. Da rodde vi til Nøtnes, og gikk stien til Bjørsvik. Om sommeren tok hun oss ofte med på dorgetur rundt Storbelkjosen.

Etter hvert som ungene ble voksne og reiste ut ble det mer stusselig, og hun vantrivdes mye. På sine gamle dager flyttet de først til Alvenes. Etterpå flyttet de til Nordfold. Hvert år i slutten av mai dro de til Saga, og var der til ut august. Hun trivdes der om sommeren. Oddveig deltok mye i foreningslivet i Nordfold. Evald døde i mars 2004. Hun fikk en sommer alene på Saga før hun ble syk og døde i oktober samme år, nesten 82 år gammel.

Anny